

LEENING
VOOR HET AENLEGGEN VAN YZEREN WEGEN,
met toelating der gedeputeerden, gewaarborgd door het Gouvernement.

Deze leening is ingerigt derwyze dat het remboursement plaats heeft by middel van drie maendelysche trekkingen in den loop derwelke elke aktie waeruit dezelve bestaat den kapitaal premie zyn van fr. 80000, 70000, 20000, 20000, 10000, 9800, 8000 enz. terwyl de kleinste sommen altyd zyn van fr. 96.

De aenstaende trekking zal plaats hebben den 28 february aenstaende.
Eene aktie deel nemende aen deze operatie kost 8 fr.
Zes stukken te zamen genomen, 40 fr.
Het prospectus en het programma der loting worden gratis en franco gezonden.
Zich te adresseeren, voor narigten en aktien aen
JACOB LINDHEIMER, JONGSTE.
Office van publieke Bons te Frankfurt a/M.

KANTOOR VAN DEN NOTARIS
Van Ormelingen, te Tongeren.

Publieke verkoop
VAN
DEESTEN EN LABOURGETUIG

Dingsdag en woensdag, 17 en 18 february 1865, telkens om 9 uren 's morgens, ten sterfuize van M. den burgemeester BELLEFONTAINE te Stuizen, zal de notaris VAN ORMELINGEN van Tongeren, publiek ter rekwisitie der kinderen vercoopen, al het labourgetuig bestaende in:

- 12 goede labourpaerden waeronder 4 sterke ruinen van 2 a 7 jaren, 3 merriën van 2 a 3 jaren waeronder 3 volgande, 3 veulens van een jaer waeronder eene merrie en twee hengsten.
- 10 volgande koeijen en 4 vaers van een jaer.
- 2 karren, 1 wagen, 1 slagkar, 5 ploegen, 4 eggen waeronder een yzeren, 1 snybank, wammolen, enz.

Alle paerden, labour- en schuergetuig en alle huismebelen zonder uitzondering.
ORDE VAN VERKOOP:
Den eersten dag zal men verkoopen de paerden, karren, paerdsetuig en eenige huismebelen.
Den tweeden dag de koeijen en de overige meubelen. Op krediet mits goede borg gekend van den notaris.

LOCATION PUBLIQUE.

Mercredi 23 février 1865, à 2 heures de relevée, au cabaret de la veuve G. Jadoulle à Nederheim, le notaire VAN ORMELINGEN de Tongres procédera à la requête des administrateurs de la fabrique de l'église de Nederheim, à la location publique de:
17 parcelles de terre situées sous les communes de Glocs, Frenen, Nederheim, Tongres et Millen.
Voir les affiches.

Publieke verkoopen
VAN PAERDEN, KOEYEN

EN AKKERGETUIG,
TE LAUW.

De notaris VAN ORMELINGEN van Tongeren, zal publiek vercoopen, elken dag om 9 uren 's morgens: 1° Zaterdag 28 february 1865, ten huize der kinderen van wylen DENIS GERMS van Lauw:

4 paerden waeronder eene volgande merrie van 10 jaren, eene van 4 jaren, een ruïn van 3 jaren en eenen van 2 jaren.
7 volgande koeijen, 2 vaers. 2 karren met breede raden, waervan eene geheel nieuwe, 3 ploegen, eene wel, 2 eggen, haklist, wammolen, en eene kwantiteit huismebelen.

2° Woensdag 4 maart, ten huize der broeders GERARD en DANIEL VAN ORMELINGEN te Lauw, ter oorzaak van ophouding van landbouw:
3 paerden, waeronder eene merrie van 5 jaren, eene dito van 3 jaren.
7 koeijen waervan 3 volgande en eene vaers. 2 wagens, 2 karren met breede raden, 2 ploegen, 2 eggen, 1 wel, haklist en alle paerdsetuig, eene kwantiteit tonnen en vaten en eenige huismebelen.
Alles op krediet mits bekende borg.

moet hebben. Het is echter onbetwistbaar dat de opstand welder wint en dat de russische troepen zich tot hertoe op verdedigenden voet hebben moeten houden.

De hoofden der beweging hebben twee nieuwe proklamatiën uitgevaardigd. De eerste is gerigt tot de pachters die naer Warschau zyn gelygt, en beveelt hun in hunne eigendommen terug te keeren om er de bevelen van het voorlopig gouvernement af te wachten. De andere is gerigt tot de jongelingen van min dan 18 jaren oud en raadt hun aen van te Warschau te blyven, vermits de rangen van het nationale leger volledig zyn, en dat deze jongelingen de vermoeyenissen van den veldtocht niet zouden kunnen doorstaan.

Zoo als men er zich moest aen verwachten, heeft de opschudding pruisisch Polen bereikt; een aanzienlyk getal jongelingen is reeds de grens overgeschreden om zich by de patriotten te voegen, en de overheden schynen eenen opstand te vreezen. Te Beryn liep het gerucht dat het ministerie op het punt was van den staet van beleg uit uit te roepen in eenige distrikten van westelyk Pruisen, namelijk in den kring van Kulm, alwaer een groote opgewondenheid heerscht.

De engelsche dagbladen kondigen eene depeche af gerigt door graef Russell tot M. Elliot. In deze depeche drukt de minister van buitenlandsche zaken zich volgander wyze uit: « Gy zult aen het uitvoerend gezag van Griekenland verklaren dat Z. K. H. prins Alfred de grieksche kroon noch aanveerden noch dragen kan. » Dan, om de bitterheid der weigering te verzachten voert graef Russell erby: « Gy zult by deze verklaring gelieven te zeggen hoeezer Hare Majesteit getroffen is door dit ongevoegd bewys van vertrouwen wegens het grieksche volk. » In de zelfde depeche raedt Engeland de Grieken aen om zich den herzog van Saksen-Coburg tot koning te verschaffen.

Geen der vooruitzichten van graef Russell heeft zich verwezenlykt. De Grieken eischen immer prins Alfred tot hunnen koning, en de hertog van Saksen-Coburg heeft voorzigtigly geweigerd van met Griekenland eene vereniging aen te gaen welke al te zeer zou geleken hebben aen een huwelyk naer de rede, na het mislukken van een huwelyk aen het hert.

Ondertusschen is prins Alfred in stede van naer Athenen de koninklyke kroon te gaen opzeten, als luitenant ter zee naer Australië vertrokken.

Rusland.

Warschau, 10 february.
Generaal Manionkine heeft tusschen den 6 en 7 february, in het distrikt Diek, gelegen naby de burgt Semiatczy eene hende oproerlingen, 5000 man sterk, aengestelt.

De oproerlingen hebben de troepen met geweresholen ontvangen. Er werden twaelf mannen gekwetst, waeronder een opper-officier en vyf mindere officieren.

By het aanbrenken van den dag heeft de generaal, Semiatczy stormenderhand ingenomen en de oproerlingen eene volledige nederlag doen ondergaen. De laesten verloren ongeveer 1000 man, in dood en gekwetsten.

Deze hende was samengesteld uit de overblyfsels van die, welke eenige dagen te voren te Wengrow en Biala uitgeedreven waren, en die over de rivier de Bugge waren getogen, om zich aen de vervolging der troepen te onttrekken.

Lemberg, 10 february.

Zavichost is door de Russen ingenomen. De oproerlingen hebben Sandomir ontruimd en worden door de troepen vervolgd.

Naby Winiary en Sniapoze is er een gevecht geleverd, hetwelk eene uren geduerd heeft en waerin talryke oproerlingen krygsgevangen zyn genomen.

De Russen hebben het paleis van graef Zamozsky, gelegen te Zweryznice, afgebrand. Toen zy die plaats verlieten, hebben zy met de achterhoede der oproerlingen gevechten; die laeste werd grootendeels vernietigd. De oproerlingen zyn afgetrokken en gaen naby Kamiouka kamperen.

Lemberg, 11 february.

Twee duizeud infanterie-soldaten en 200 Kozakken, zyn eergisteren, zonder slag of stoot, Sandomir binnengerukt. De oproerlingen zyn gelygt of hebben zich verborgen. Men verzekert dat de borren de afzonderlyke vlugtelingen aenhouden en ter dood brengen.

Naby Tomaszw worden er 130 oproerlingen onsin-geld. Dezelve waren grootendeels inwooners van Gallicie. Zy keerden, door gebrek aen levensmiddelen, naer hunne haerdsteden terug.

Men leest in de Patrie:

« De tydingen uit Polen, zyn heden in het algemeen onganstig aen den opstand. Doch wy moeten doen opmerken, dat die tydingen grootendeels uit eene russische bron voortkomen, en dat de moeijelykheden, welke er voor de overmakig 'der deproch en correspondentiën tusschen de verschillende provinciën in Warschau bestaan, aen het russische gouvernement niet toelaten, al de gebeurtenissen te kennen, welke er voorvallen in de streken, waer de opstand tot hertoe heeft gezegepraeld. »

Men leest in de Patrie, van Parys:

« Men schryft uit Warschau, dat de toestand der stad allerbetreurenswaerdigst is. Elke gemeenschap met het platteland is verboden; de fabrieken staen stil, by gebrek aen werklieden; de eenhoudingen zyn er niet dan dagorde, en de stad is slechts een militair kamp. De dames dienen tot bemiddelareszen en verrigten de postdienst der oproerlingen; hare dweerplicht is ten top gesiegen. »

« Men verzekert, dat de artillerie-generaal Annenhoff by eenen myner zonen in het dorp ga, daer zal men my niet zoeken. (Wordt vervolgd.) »

eenige voorbygangers opgemerkt, welke de vrouw aenhielden en aen de politie overleverden. Het kind ontving de noodige verzorging. (Handelsblad.)

— Er is een jammerlyk ongeluk te Lier voorgevallen. Woensdag morgen waren de paters colleebroeders in de kapel vereenigd, wanner zy bemerkten dat een der broeders afwezig bleef. Men ging naer de kamer, riep hem, doch kreeg geen antwoord; men naderde het bed, schudde met zynen arm; niets verroerde, hy was een lyk.

Op dezelfde kamer stond het bed van een weinig pensionaris van het klooster; daer hy een zeik bloet lag, wilde men hem onderdekken, doch hy ook verroerde zich niet meer. Aenstonds liep men naer den pastoor en den doktor, beiden kwamen toegesnel, maer zy hadden helaes niets meer dan twee overlydens door verstikking te bestaigen. Niets was echter in de kamer verward; het nachtluchte brandde op de schonw stijl voort.

Ziehier hoe men dit ongelukkig toeval uitlegt: Op de kamer stond eene stoof, welke by het bed gaen nog brandde; de sleutel der stoof was goed open en men denkt dat door de een of ander belemmering in de schouw of de buis, de rook zich in de kamer heeft verspreid en de twee ongelukkige menschen reeds vroeg in den nacht moet hebben verstikt; hun overlyden scheen reeds ten elf of twaelf uren 's avonds te hebben plaats gehad.

Zaterdag morgen had de begrafenis plaats. Een groot getal vreemdelingen volgde den lykstoet van den overledenen heer, die tot de beste familien van Antwerpen behoorde.

— Nog een ongeluk ten gevolge van het alleen laten der kinderen in het ouderlyk huis. Eene vrouw van Werbomont, den 5 dezer in hare woonst terugkomende van eene boodschap, vond er het oudste van hare twee meisjes, oud 5 jaren, levenloos uitgestrekt.

Het vuur had hare kleedren gevat, en het bovendeel des lichaems geheel en al gebrand. Het jongste kindje, oud 3 jaren, kon aen de ongelukkige moeder vertellen dat haer zusterlye phosphoorstekens had genomen.

Waerom zulke gevaerlyke voorwerpen in het bereik der onbedachtzame kinderen stellen?

— Men schryft uit Charleroi:

Gisteren avond zyn vele leden der Société Civile et Militaire, de slagtoffers eener vries suakry geweest. Ten 11 uren hadden zy allen het lokael verlaten en waren naer huis terug gekeerd; doch niet een hunner kon zyne deur openen; in verschillende straten kon men hen voor hunne wooning zien staen, te vergeefs den sleutel op het slot passende, terwyl zy tusschen de tanden mompelden: « Ik weet niet wat de vervloekte deur dezen nacht heeft; ik kan ze onmogelyk open krygen! » Zy waren eindelijk dan ook genoodzaekt hunne huigenooten op te bellen, om binnen te geraken.

Des anderendaegs werd het bekend dat er 's avonds in de maetschappy, een spuiter in de garderobe was gelopen, waer hy met de gawwle al de deursleutels verwisseld had, zoodat ieder eenen verkeerde had.

— Zondag, tusschen 12 en 1 ure 's middags, is er te Rynrode, onder Haalen, een verschrikkellyk brand uitgebersten, welke het gebouw, genaemd de Kluis, op de muren na, geheel vernield heeft. De peerden en het vee zyn kunnen gered worden; al het hooi, stroo, graen en al wat aen het gebouw brandbaar was, is de prooi der vlammen geworden. De oorzaak van den brand is onbekend; men zegt dat er niets tegen brandgevaer verzekerd was.

Politieke verrekkyker.

De tydingen uit Polen blyven immer duister. Men meldt nogmaels eene voordeelen door de patriotten behaald, terwyl de russische bulletyns de nederlag der Polakken zingen, overal waer de russische troepen ze zouden ont-

die op den weg ron-loopt, daer laet ik my niet mede in, en nu — goeden nacht!

Hy wilde het venster sluiten, maer zy riefen: Haha, kerel, hoor eens! Open eens razend gauw je deur, en laet ons je huis doorzoeken. Gy houdt zeker iemand verborgen....

— Niet te haestig, rief Steven; het gaet je niet aen, wie ik herbergen wil, en ge zult hier niet binnenkomen, dat verzeek ik je. En de eerste, die het waegt geweld te gebruiken, dien hak ik den kop in.

— Dat zullen wy eens zien, kerel! antwoordde men hem, en tevens stieten zy met geweld tegen de deur. Daer deze echter van stevig eikenhout was, week zy niet op die eerste poging. Steven, in hevige woede ontstoken, vreesde geenszins zich met hen te meten; maer hy wilde liever trachten hen te verdryven, zonder zich te veel bloot te stellen, daer zyn leven, der jonkvrouw te nuttig was, om het zonder hooge noodzakelykheid, aldus in de waagschael te stellen. Hy vergenoegde zich dan met een ander gevecht. Op den zolier lagen verscheidene zware steenen. Hy nam er eenen op, en naer buiten ziende, mikte hy op eene der aenvallers en wierp hem daerop met kracht en behendigheid naer kneden. Een yselyke kreet berigtte hem, dat hy juist getroffen had.

— Dat zal je bekoopen, leelyke boer; klonk hem in het oor, doch Steven bekende zich bitter weinig om die bedreiging. Hy raapte een tweeden steen op, doch toen hy aen het venster trad, zag hy dat zy zich verwyerden. Zeer tevreden sloot hy het venster en ging naer beneden. Hy luisterde aen de deur van het slaepvertrek of de jonkvrouw ook gewekt was, doch niets vernemende, begreep hy, dat zy nog sliep. Hy zette zich weder by het vuur. Eensklaps viel hem echter iets in. Die deugtenieten komen wis terug en dan zeker in groeter getal, mompelde hy, het zal goed zyn, wanner ik in dit uur nog met de jonkvrouw by eenen myner zonen in het dorp ga, daer zal men my niet zoeken. (Wordt vervolgd.)

Zyn benoemd tot militaire leden der militie-raden voor de liting van 1865, te weten:

Voor het arrondissement Tongeren.
Lid : M. Lavachery, majoor by het 7e linie-regiment te Diest.
Plaetsvervanger : M. Fivé, majoor by het 3e regement jagers te voet, in het kamp van Beverloo.

Voor het arrondissement Hasselt-Maeseyck.
Lid : M. Schanen, majoor by het 1ste linie-regiment te Hasselt.
Plaetsvervanger : M. Courard, majoor by het 2° regiment jagers te paerd in het kamp van Beverloo.

Dezer dagen ging de hertogin van Brabant zich aen tafel zetten, toen zy eensklaps met schrik bemerkte dat zy juist met dertien personen waren. Zy kon den afkeer niet verbergen, welke dit getal haer inboezemde; er moest dus een middel worden gevonden om daerin te voorzien. De hertogin deed onmiddellyk den luitenant der wacht verzoeken om aen haer diener deel te nemen. De luitenant kon niet weigeren, alleenlyk scheen by een weinig in verwarring, omdat zyn tenue zeer verwarloosd was, want hy was voornemens den nacht in de wachtzel door te brengen en had er geenszins aengedacht om dien avond in gezelschap by de leden der koninklyke familie te moeten zyn. Gelukkigly deed de ontvangst die men hem bewees, hem al spoedig het gebrek van zyn loiet vergeeten; ook had de hertogin van haren kant het wolkje vergeeten, dat voor eenen ogenblik hare rust beneveld had.

Dit geval bewyst dat er ook in de hooge kringen by de meest beschafte menschen nog veroordeelen bestaan, even als in de lagere klassen.

— Men leest in l'Echo du Parlement: Men meldt ons dat M. Paul Néve, uitgever van het Journal de Bruxelles, in de handen van den zaakgelastigde van M. Rogier, eene somme van 10,000 fr. heeft gestort, waertoe hy, ten titel van schadeloosstelling, was veroordeeld voor lasterlyke artikelen in zyn dagblad afgekondigd te hebben.

— Er zyn te Brussel alweer twee zelfmoorden gebeurd. — De dieven worden al meer en meer stoutmoedig. Laestleden maandag hadden twee kerels op de Veemerkt, voor een aanzienlyke som, twee ossen van eenen boer gekocht; een der kerels leidde de beesten weg en het was besproken, dat men, voor de betaling, kort nadien in eene herberg daer omtrent zou byeenkomen. De tyd verliep, maer er kwam niemand in gezegde herberg, en de boer werd eindelyk gewaar, dat hy met slimme afgogelars had te doen gehad. Alsdan liep hy spoedig de straat op en nam hier en daer inlichtingen langs welken kant de dieven gegaen waren. Eindelyk zegde hem iemand, dat hy twee personen met twee ossen de rigting van Capellen had zien nemen. De boer reed er onmiddellyk met het eerst vertrekkende konvooy heen en by zyne aankomst aldaer, zag hy zyne twee ossen aen eene herberg staen. In de herberg zaten de dieven eenen bieftatek te eten; zodra zy den boer gewaar werden, verlieten zy langs achter het huis en maekten zich uit de voeten. De boer was niet weinig verheugd zyne beesten terug gevonden te hebben; hy zal voorlaen by den verkoop van ossen, een weinig voorzigtiger zyn.

— Men meldt ons het volgende feit, dat wy onder alle voorbehouding en met weglating van naem, mededeelen:

Eene vrouw van ongeveer 35 jaren oud, heeft gisteren voormiddag haer Sjarig zoonje in de Herenthalse-vaert geworpen; doch gelukkigly kon het knapje zich beneden, tegen het water, aen het een of ander vastgrypen, zoodat het bleef hangen. Het gausche geval was door

op haer hart, want de wuelde en gemak der woning, welke zy verlaten had, rezen voor haren geest. Zy zette zich neder en tranen drongen haer in de oogen. Er bestaet eene smart, welke slechts door enkele wezens geleden wordt. Zy trefte hen, die een schat te betreuren hebben, welken zy genoodzaekt waren zelve over te laten in de handen hunner vyanden. Het is een vrywilligen afstand van dierbare bezittingen, welke echter pynlyk is, dan wanner zy geweldadig ontroofd worden. — De jonkvrouw overzag al het akeilige van haren toestand, maer durfde er niet over nadenken. Zy wierp zich neder en stortte een lang gebed uit. Daarna stond zy op, en begaf zich ter legerstede. God had gewis barmhartigheid voor haer; want Hy zond den engel des slaeps in de nederige woning, die de oogleden der jonkvrouw kuste en het geleedene in zoeten sluimer deed vergeten.

De storm was steeds heviger opgestoken en bulderde door den schoorsteen, waer Steven by nederzat. Hy wakkerde het vuur aen en nam zyn byl om haer tot tydvredyft te scherpen. Twee uren waren omstreks verloopen, toen er hevly op de deur geklopt werd.

— Daer zullen wy de schelmen hebben! mompelde hy; nam in de eene hand de byl en in de andere het licht, en klom langs eene ladder naer boven. Hy opende het venster, en naer beneden blikkende, ontwaerde hy twee mannen voor zyne deur. Zoodra deze hem in het oog kregen, riep een hunner, met barsche stem: — Heb gy geene vrouw gezien, vriend?

— Eene vrouw! rief Steven, lagchende en veinzende geheel onbekend te zyn met het doel der vraag; wel, ik heb er in myn leven zooveel gezien, dat ik ze niet gaerne een enkelen dag den kost zou willen geven.

— Houd je bek, leelyke, oude boer, domme vlegel! wy willen weten, of gy van avond niet eene jonge dame ontmoet hebt.

— Hoort eens, kerels, ik ben op uwe titels niet gesteld, bespaert die dus voor je makkers! Wat eene dame betreft,

kamprechter van den oud germaenschen room, die daerdoor zyn verhevene afkomst zoo weerdig beoont.

— Zal nu het oude Neder-Germaen alleen hierin ten achteren blyven? Het denkbeeld alleen jaegt ons huijvering aen, dat de Nederlanders van Noord en Zuid zich zoo ver zouden kunnen vergeten, door zich bastaard van den ouden verwaerdigen stam te beoopenen.

— Wat de toestand hier in Noord-Nederland aengaeft, is er eene zaek die ons bezorgdheid haert, het is dat feest vierien, openbaar feest vierien ten minste, minder in de geaerdheid ligt. Tot nog toe ten minsten hoorden wy slechts weinig stemmen van den aenstaenden herinneringslag gewagen, en zagen wy nog geen enkel voorteken dat de weinige gesproken woorden weerklang mogten vinden.

— Dit doet by ons de vrees ontstaan dat, zoo er al iets gebeuren zal, het uitsluitend zal uitgaan van het Melalen Kruis, waeren eene zoo treurige herinnering verbonden is aen de noodlottige vele tusschen Noord- en Zuid-Nederlander, wier belang thans meer dan ooit mede bragt zich meer dan ooit te verbroesteren tegen den zuiderlyken erfvyand.

— Niets of weinig te doen ter viering van het aenstaende vryheidsfeest, ware om welke reule het ook geschiedde, een onuitschbaer branmerk voor Nederland, dat daerdoor althans den schyn van onverschilligheid voor zyn volksbestaan zou op zich laden. Daerom heeft thans de dagbladpers eene verhevene roeping te vervullen, door alom de roepstem te doen weerklinken tot deelneming.

Belaehelyke pensioenen.

Wanneer men, gelyk de ministers, geld met hamers breken kan, zoo men ten minsten moeten zorgen dat er toch iets voor den nederigen ambtenaer gedaan wierde die zyn leven verlaten heeft in den Staet getrouwelyk te dienen; wanner men geld met hoopen voor de vensters werpt, zou men daer voor toch het oogmerk moeten kiezen dat er een aen deul voor by gaet om het op te rapen.

— Aldus verstaen het onze ministers niet, en woensdag gaf de Monitor er dry bewyzen.

Het officieel blad bevatte dry koninklyk besluit, tegen-geleekend door M. A. Vandepereboom, en de volgende spot-pensioenen verleende:

Het eerste geeft een pensioen van dry en vyftig franks (53) per jaer, aen den heer Mercin, oud-sekretaris te Ewelle, die 22 jaren deze bediening vervulde.

Het tweede geeft een pensioen van zeven-en-zestig franks (67) aen den heer De Meuse, die 32 jaren sekretaris te Profondeville is geweest.

En het derde verleent een pensioen van zeven-en-dertig franks (37) aen de weduwe van den sekretaris Kips, te Slina, die deze bediening zestien jaren heeft uitoefend. — De Monitor voegt er by dat die schrikkellyke som van 37 fr. zal verminderen wanner de dry minderjarige kinderen van de weduwe Kips zouden komen te overlyden of hun 18^e jaer bereiken.

Zie, dat ik minister ware, ik zou het geld verkwynt in muerscheldingen en in standbeelden gebruiken om zulk geene spot-pensioenen te moeten verleenen; want zy streken tot schande aen een gouvernement, dat tien centiemden daags durft geven aen de weduwe van eenen ambtenaer die den Staet 16 jaren gediend heeft.

Maer het liberael ministerie vertrouwt zich daerover: heeft de weduwe Kips tien centiemden daags pensioen, M. Tesch, minister van justitie, heeft 21 duizend frank's jaers, een schoen gembieerd hotel met vuur, licht en diensars; hy hy trekt daerenboven oneinige sommen uit de spaorbaen van Luxemburg, uit het uitwisselings-kantoor van Arlon en uit de mynen van Sarrebruck.

Dat de gepensioneerde sekretarissen zich dan generen gelyk zy kunnen met hunne 37 53 en 67 franks pensioen 's jaers!

men geene gedachten op myn huis hebben en u elders zoeken. Gy kunt dus hier rust slapen, terwyl ik op schild-wacht blyfsaen, en dan zullen wy morgen ochtend heen trekken, en om elken mogelyken aenval, op de reis, met vrucht het hoofd te kunnen bieden, zal ik myne twee zonen, die in het dorp wonen, mede doen gaen. Dat zyn wakkeres snaken, die voor geen klein gerucht wegloopen. Laet alles aen my over.

— Maer als zy heden nacht nog eens hier kwamen? vroeg zy met ernstige bezorgdheid.

— Dan zal ik hun spordig den weg wyzen naer de hel, hernoem Steven, en zag met een grimmig gelaet naer eene blanke byl, welke nevens den schoorsteen hing en meesterlyk door hem gehanteerd werd.

De jonkvrouw was dien blik gevolgd en begreep zyne bedoeling. Zy zuchtte en sprak: O, myn God! wat is my toch beschoren! Ik dwaal als eene verlatene rond, en word mischien als een roofdier vervolgd — en gy, Steven! loopt gevaer uw leven voor my te verliezen. Ik ben diep bedrukt hierover.

— Vrees niet, jonkvrouw, een eerlyk man ducht geene schurken; hy heeft eene zedelyke kracht in het bewustzyn der regtvaardigheid, waer hy voor strijft, en dit geeft hem eene groote meerderheid op zyne aenranders.

— God neme ons in zyne hoede, en sterke uwen arm, opdat gy niet voor eene overmagt behoef te bukken.

— De Heer is de beschermder der onschuld, ziede Steven. Hy zal ons geleiden en ondersteunen. En thans, mejonkvrouw, reed ik u een weinig rust te nemen, gy zult uwe krachten noodig hebben. In het kamertje hiernaens is een goed bed, dat ik u aanbied, ik zal eens wat licht maken.

De vlugtlinge dankte in stilte den braven man, die eene lamp haelde en haer die aenboud. Zy verliet de kamer en sloot zich op in het slaepvertrek. Onwillekeurig sloeg zy het oog om zich heen, en bemerkte den aen armoede grenzenden staet van haer verblyf. Dit maakte een droevigen indruk